

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2024, č. j. KUPA-12775/2024-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

1. Rozhodnutím žalovaného specifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Chrudim (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 23. 2. 2024, č. j. CR 015120/2024 ODP/Pi (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (dále také jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Provedené záznamy, kterými bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, byly potvrzeny. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze skutečnosti, že na základě spáchání více přestupků proti pravidlům silničního provozu má žalobce zaznamenáno 12 bodů v registru řidičů. Body za přestupky byly žalobci zaznamenávány postupně. Po spáchání přestupku, s nímž bylo spojeno dosažení zápisu 12 bodů, bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení tohoto počtu bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Žalobce podal proti provedení záznamu bodů v registru řidičů písemné námitky, které správní orgán I. stupně shledal nedůvodnými ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu. Následné odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. S napadeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil.

II. Žaloba a její obsah

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
3. Žalobní argumentaci rozdělil do tří okruhů. Nejprve namítal, že žalovaný *zcela ignoroval předložené návrhy a důkazy*, tedy důkazní prostředky, které jsou součástí spisového materiálu. Odkázal na několik rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, z nichž vyplývá, že správní orgány zejména na základě námitek obsažených v odvolání posuzují i jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále se dovolával zásady legitimní očekávání, kdy připustil, že se tato zásada týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ale s ohledem na nízký počet krajských úřadů měl za to, že by u krajských úřadů měla existovat ustálená či obdobná rozhodovací praxe při posuzování shodných či obdobných věcí.
4. Dále namítal *nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*. Tvrdil, že jednotlivá oznámení o uložení pokuty za přestupek nemohou být dostatečným důkazem, a musí být vždy porovnána s předmětnými rozhodnutími, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Poukazoval obecně na nedostatky rozhodnutí vydaných v příkazních řízeních na místě a uváděl, jaké náležitosti by měla mít vydaná rozhodnutí.
5. Následně uváděl *výtky k jednotlivým příkazovým blokům*. Zpochybňoval způsobilost všech příkazových bloků, na základě nichž byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, na základě kterých bylo žalobci následně zaznamenáno 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, neboť přestupky nebyly jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla v blokovém řízení uložena pokuta. K příkazovým blokům ze dne 6. 5. 2022, 7. 4. 2022, 18. 2. 2021 a 12. 5. 2020 uváděl téměř totožné, obecné námitky týkající se téměř všech náležitostí příkazového bloku, namítal jejich nečitelnost či absenci zákonem požadovaných údajů. K příkazovému bloku ze dne 15. 3. 2023 uváděl, že z popisu přestupkového jednání v

kolonce č. 5 nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednáním, kdy zejména není jednoznačné, zda přestupce lékařské potvrzení nevlastní či jej jenom nepředložil. U kolonky č. 6 poukazoval na zkratkovitou právní kvalifikaci přestupkového jednání a částečnou nečitelnost údajů zde zaznamenaných.

6. Závěrem odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se přípustnosti použití strohých a zkratkovitých formulací na pokutových blocích s ohledem na specifika příkazního řízení při zachování nezaměnitelnosti jednání.
7. Žalobce současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 s. ř. s. Soud jeho žádosti nevyhověl.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, ve kterém se ke všem námitkám žalobce vyjádřil. Poukázal na takřka identický obsah jednotlivých procesních úkonů advokáta žalobce včetně žaloby a na množství v podstatě totožných žalob advokáta žalobce již dříve projednávaných krajským soudem.
9. K námitce stran ignorování předložených důkazů a návrhů, kterými byla myšlena rozhodnutí jiných správních orgánů, a porušení zásady legitimního očekávání žalobce uvedl, že uvedená námitka byla vypořádána na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí s tím, že zásada legitimního očekávání se s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a odbornou literaturu vztahuje vždy jen k jednomu konkrétnímu správnímu orgánu a jeho rozhodovací praxi. Zdůraznil, že správní orgán není vázán rozhodovacími excesy jiných správních orgánů, legitimní očekávání účastníka může založit pouze ustálená, jednotná a dlouhodobá praxe konkrétního správního orgánu.
10. K žalobním námitkám spočívajícím v tvrzené nezpůsobilosti podkladových rozhodnutí, tj. příkazových bloků pro záznam bodů odkázal na str. 5 až 8, resp. 9 napadeného rozhodnutí, kde se k jednotlivým výtkám žalobce vyjádřil. Poukázal na skutečnost, že součástí správního spisu jsou všechny příkazové bloky, na základě, kterých byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, která byla podkladem pro záznam 12 bodů v bodovém hodnocení. Zkonstatoval, že oznámení o uložení pokuty jsou v souladu s příkazovými bloky a záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem.
11. Ke konkrétním výtkám žalobce k jednotlivým příkazovým blokům uvedl, že námitky týkající se příkazových bloků ze dne 6. 5. 2022, 7. 4. 2022, 18. 2. 2021 a 12. 5. 2020 jsou totožné, kdy žalobce zpochybnil téměř všechny náležitosti příkazového bloku, tedy jde o námitky nepodložené, paušálně formulované a šablonovitě uplatňované, tudíž nevěrohodné. Námitky k příkazovému bloku ze dne 15. 3. 2023 považoval vzhledem k výsledku přezkumného řízení, kdy nebyl příslušným orgánem shledán jeho rozpor s právními předpisy, za neopodstatněné. Setrval na svém závěru o způsobilosti všech oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, které byly vyhotoveny na základě vyžádaných příkazových bloků, být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Závěrem navrhl žalobu zamítnout.

IV. Přezkum věci soudem

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního

orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodnutí správních orgánů vydaná v prvním a druhém stupni správního řízení posuzoval jako jeden celek.

13. Žaloba není důvodná.

14. Ze správních spisů soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámil dne 30. 3. 2023 žalobci, že dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedení záznamu bodů podal žalobce dne 3. 4. 2023 dle ust. § 123f zákona o silničním provozu písemné námitky, neboť nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče a výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že na dosažení 12 bodů mělo vliv spáchání pěti bodově ohodnocených přestupků žalobcem v období od 12. 5. 2020 do 15. 3. 2023. Všechny uvedené přestupky byly projednány v příkazním řízení na místě. K bližšímu vymezení přestupkových jednání včetně právní kvalifikace soud odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, ve kterém jsou jednotlivá přestupková jednání žalobce stručně popsána (strana 4 a 5 napadeného rozhodnutí). Lze shrnout, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spácháním tří přestupků spočívajících v nepřipoutání bezpečnostním pásem za jízdy ohodnocených vždy třemi body, jedním přestupkem spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti k obci ohodnoceným dvěma body a jedním přestupkem spočívajícím v nezastavení vozidla na signál, který příkazuje zastavit vozidlo, ohodnoceným pěti body, když v mezidobí byly žalobci v souladu se zákonem odečteny 4 body na základě § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně vyžádal příkazové bloky, na základě kterých byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, ač žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně zpochybňoval způsobilost příkazových bloků pouze obecně. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a provedené záznamy bodů pod položkami 1 až 3, 5 a 6 výpisu z bodového hodnocení řidiče, kterými bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, potvrdil. Předmětné příkazové bloky shledal způsobilými pro záznam bodů do bodového hodnocení.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. V odvolání zdůrazňoval, že povinností správních orgánů je důsledně porovnat údaje v příkazových blocích s údaji na oznámeních o uložení pokuty příkazem na místě. Poukazoval na skutečnost, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s důvodnými pochybnostmi o způsobilosti pokutových bloků. Dovolával se dodržování principu předvídatelnosti spočívajícím v povinnosti posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. K jednotlivým předmětným příkazovým blokům uváděl výtky. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný jako nedůvodné zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť dospěl k závěru, že není nezákonné. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se dostatečně vypořádal s odvolacími námitkami žalobce.

16. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl

uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

17. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*
18. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
19. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu *shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné (s účinností od 1. 1. 2024 nedůvodnými), rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
20. Předmětem napadeného rozhodnutí je posouzení námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě, kterých byl záznam proveden. Jedná se o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktu orgánů veřejné moci, dle které se má za to, že akt orgánů veřejné moci je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídanou formou prohlásí tento akt za nezákonný a zruší jej. Presumpce správnosti se netýká aktů nicotných. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44).
21. Námitkové řízení nemá a nemůže nahrazovat řízení o opravných prostředcích proti podkladovému rozhodnutí. Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku. Je však třeba zabývat se námitkami majícími relevanci k záznamu bodů. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87 platí, že: „Řízení o námitkách sice není řízením o přestupku samotném a správní orgán by se jistě nemohl zabývat vadami postupu či rozhodnutí o přestupku, ovšem musí vážit námitku, že tato pokuta mu (poznámka soudu: žalobci) nikdy nebyla uložena. Úspěch takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.“ V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze tedy z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný, resp. vyšší počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č.j. 1 As 41/2010-106, či rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76).

22. V případě pokutových bloků obecně platí, že zjištění o formálních či obsahových nedostatcích ne vždy vedou k závěru o tom, že pokutový blok nemohl být náležitým podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu, přičemž okamžik podpisu pokutového bloku obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí o blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8 As 68/2010-81). Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Při zkoumání toho, zda pokutový blok mohl být skutečně podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, je třeba proto vycházet vždy z konkrétní situace a je třeba v každém konkrétním případě posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Např. takovým nedostatkem by mohla být absence podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29.12.2010, č.j. 8 As 68/2010-81). Je třeba mít na paměti, že pokutový blok je vyhotovován zpravidla na místě spáchání přestupku ve zkrácené době a jedná se jistým způsobem o zjednodušený důsledek projednání přestupku, který pravidelně vychází i z vůle přestupce.
23. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že jedním z možných podkladů pro zápis bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Nelze z něj však bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. Ne každé zpochybnění údajů ovšem zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka vyjádřena jen obecně, od případů, kdy žalobce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Pouze v případě, že se v řízení o námitkách vyskytnou důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je správní orgán povinen vyžádat si ještě další důkazy prokazující skutečnosti týkající se spáchání přestupku. Správní orgán současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74).
24. V daném případě si správní orgán I. stupně vyžádal příkazové bloky, tedy podkladová rozhodnutí, na základě, kterých byla vyhotovena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, která byla podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení žalobce. Správní orgány ověřily, že oznámení o uložení pokuty příkazem na místě odpovídají příkazovým blokům a dospěly k závěru, že všechna oznámení o uložení pokuty jsou způsobilým

podkladem pro záznam bodů, že záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s těmito způsobilými podklady a že zapsaný počet bodů za jednotlivá přestupková jednání odpovídá příloze zákona o silničním provozu, která stanoví počty bodů za vyjmenovaná protiprávní jednání. Se závěrem správních orgánů soud souhlasí a odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť úkolem soudu není opakovat již jednou vyřčené.

25. K žalobním námitkám soud uvádí, že v podstatě odpovídají námitkám odvolacím. Proto je v dané věci podstatné, jak byly odvolací námitky vypořádány žalovaným v napadeném rozhodnutí. Soud hodnotí závěry žalovaného týkající se odvolacích námitek jako správné a dostatečné a v podrobnostech na ně odkazuje.
26. Pokud jde o námitky žalobce zpochybňující způsobilost jednotlivých předmětných příkazových bloků, tak žalovaný se s nimi vypořádal na straně 8 a 9 napadeného rozhodnutí.
27. Pokud jde o příkazový blok z 15. 3. 2023, tak žalovaný odkázal na výsledek přezkumného řízení týkající se uvedeného bloku, dle kterého nebyl zjištěn rozpor příkazového bloku s právními předpisy a následně dospěl k závěru, že účastníkem uváděné nedostatky uvedeného příkazového bloku nejsou opodstatněné. I dle soudu námitky žalobce nezpochybňují způsobilost uvedeného příkazového bloku být podkladem pro vyhotovení oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a s tím spojený záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť z něho vyplývá, komu a za jaké jednání byla uložena pokuta. Z popisu jednání žalobce jako řidiče motorového vozidla ve spojení s uvedením ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, tedy § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a právní kvalifikací skutku vyjádřenou zkratkovitou formou (§ 125c/1 k) zákona o silničním provozu) není pochyb o tom, jakým jednáním žalobce, který je v příkazovém bloku identifikován, došlo ke spáchání konkrétního přestupku. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu z 30. 6. 2015, č. j. 7 As 146/2015-52, na který odkázal i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle kterého: *„Je třeba doplnit, že pokud měl stěžovatel jakékoli pochybnosti během projednání přestupků na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. Do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci a svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65 vyslovil, že v zákoně o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení. Je to spolehlivé zjištění přestupku, nedostatečnost vyřízení domluvou a ochota obviněného z přestupku pokutu zaplatit. S ohledem na zásadu vigilantibus iura (necht si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci ve správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení stěžovatel nezpochybňuje, převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se*

zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně, a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla účastníkovi řízení udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Udělením souhlasu tak stěžovatel rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti.“

28. Námitka žalobce týkající se absence či nepředložení lékařského potvrzení je v řízení o námitkách proti záznamu bodů irelevantní. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu totiž orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a následně ani soudu nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v příkazním řízení na místě. Žalobcova námitka by mohla být uplatnitelná ve správním řízení o přestupku, kterého se však žalobce souhlasem s vyřízením věci v příkazním řízení na místě vzdal. Žalobcem tvrzenou částečnou nečitelnost předmětného bloku soud neshledal, neboť s vynaložením dostatečného úsilí lze údaje na předmětném bloku přečíst. K tvrzenému zkratkovitému vyjádření právní kvalifikace skutku v položce 6 předmětného příkazového bloku (§ 125c/1k) soud uvádí, že při spojení popisu skutku a uvedení ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, tedy § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, není použité vyjádření právní kvalifikace na újmu srozumitelnosti předmětného bloku. Z obsahu bloku lze dovodit, že se žalobce jednáním popsaným v položce 5 bloku dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
29. K námitkám týkajícím se příkazových bloků z 6. 5. 2022, 7. 4. 2022, 18. 2. 2021 a 12. 5. 2020 soud obdobně jako žalovaný uvádí, že jsou u všech uvedených příkazových bloků téměř totožné, obecné, napadající nikoliv konkrétně téměř všechny obsahové náležitosti příkazových bloků. S ohledem na obecnost žalobních tvrzení o nedostatečných náležitostech příkazových bloků soud rovněž vypořádává žalobní námitky obecně tak, že uvedené námitky nebyly s to zpochybnit způsobilost příkazových bloků být podkladem pro vyhotovení oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, na základě kterého byly žalobci řádně zaznamenány body do registru řidičů. Ze všech uvedených bloků je zejména zřejmé, komu, tedy žalobci a za jaká jednání byla pokuta v příkazním řízení na místě uložena. Na všech příkazových blocích je žalobce identifikován, je zde dostatečně určité a nezaměnitelně popsán skutek a jeho právní kvalifikace. Nechybí ani forma zavinění, výše pokuty, označení správního orgánu, označení a podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku a příslušné poučení. Všechny příkazové bloky obsahují podpis přestupce, kterým převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných příkazových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně, a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání.
30. K námitkám týkajícím se nedostatečné specifikace ustanovení právního předpisu, na jehož základě byla povinnost ukládána, soud uvádí, že uvedená námitka je nedůvodná, neboť na všech uvedených příkazových blocích je uvedeno nejen příslušné ustanovení označením paragraf, ale i odstavec a případně písmeno příslušného ustanovení.
31. K přípustnosti používání zkratk na příkazových blocích soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, srov. např. rozsudek NSS z 28. 8. 2024, č. j. 4 As 127/2014-39, dle kterého při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a

zkratkovité formulace s tím, že je podstatné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. U napadených příkazových bloků soud shledal, že v kontextu ostatních údajů uvedených na příkazových blocích nezpůsobuje použití zkratkovitých formulací zaměnitelnost projednávaného jednání s jiným jednáním.

32. Vzhledem k výše uvedenému hodnotí tedy soud námitku nedostatečné individualizace a konkretizace přestupkových jednání na předmětných příkazových blocích jako nedůvodnou.
33. K žalobní námitce týkající se toho, že odvolací správní orgán ignoroval předložené důkazní prostředky – rozhodnutí jiných odvolacích, jakož i prvoinstančních správních orgánů vydaných ve shodné věci, soud uvádí, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí (konkrétně na straně 9 a 10) vyjádřil i k těmto rozhodnutím, resp. praxi jiných správních orgánů, když uvedl, že zásada legitimního očekávání se vztahuje vždy k jednomu konkrétnímu správnímu orgánu, k jeho rozhodovací praxi. Přitom v této souvislosti odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006–132 a odbornou literaturu. K tomuto názoru žalovaného nemá soud výhrady a dále uvádí, že podstatné je, že napadené rozhodnutí je v souladu se zákony a judikaturou Nejvyššího správního soudu, příp. Ústavního soudu vztahující se k námitkovému řízení.
34. S ohledem na shora uvedené soud seznal žalobu nedůvodnou, a proto nezbylo než ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, neboť mu žádné náklady v řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 24. říjen 2024

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu